

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 103.

Sjette Sessions anden Samling.

39te Møde.

Torsdagen den 22de Februar.

(Fortf.)

Ordføreren: Jeg skal ikke vidtløstigt imødegaae den sidste ærede Taler. Han betragter nu Spørgsmaalet alene fra Præstens Standpunkt, hvorimod jeg betragter Spørgsmaalet meget mere fra Befolkningens Standpunkt og tager Hensyn til hvad der kan være bedst og hensigtsmæssigt for Befolkningen; men da den ærede Taler jo saa smukt har gjort os bekendt med, at han betragter sig som Menighedens Tjener, saa troer jeg ogsaa, han vil være enig med mig i den Betragtning, at det, som det egentlig her kommer an paa, det er hvad Befolkningen helst ønsker; og da troer jeg virkelig, at Befolkningen helst vilde ønske, at vi komme til at gaae et lille Skridt ind paa den Vej, naar vi ikke kunne gaae et stort Skridt hen mod det Maal, vi ansee for det bedste. Den ærede Talers Reise til Koeskilde vil jeg ikke opholde mig ved; jeg troer, at det Slags Lignelser ere meget smukke at høre paa; men jeg troer rigtignok ikke, at de bevise Noget. At det skulde falde os ind at tænke, at Præsterne ikke vilde være taknemmelige ved at modtage dette, det troer jeg slet ikke. Jeg troer heller ikke, at hverken Majoriteten eller i det Hele taget det ærede Thingtænker paa at gjøre Noget for at erhverve sig Taknemmelighed hos Præsterne; men paa den anden Side troer jeg heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand mere end ethvert Medlem af Fleertallet og ethvert af de øvrige Medlemmer af Thinget kan siges her at repræsentere Præsterne. — Fordi den ærede Rigsdagsmand for sit Vedkommende ikke vil være taknemmelig for

at blive fritagen for endeel af dette Arbejde, derfor kan det meget vel tænkes, at mange Præster vilde være taknemmelige for at blive fritagne derfor. Jeg troer, at man meget godt kan gaae ud fra, at der ligesaa lidt i dette Spørgsmaal som i alle andre Spørgsmaal vil være en saadan fuldstændig Enighed i Præstestanden, at, hvad een Præst siger, kan betragtes som hele Standens Mening. Jeg finder ingen Anledning til at ytre mig videre. Jeg troer, at Thingets Fleertal vil være enig med Fleertallet i Udvalget om, at man tager dette lille Forslag, da man ikke kan faae noget bedre.

Philipsen: Jeg har allerede tidligere tilladt mig at gjøre den ærede Forsamling opmærksom paa den forkeerte Stilling, i hvilken Sognepræsten vil komme til Sogneforstanderskabet, dersom han skal være Formand i nogle Sager, og derimod aldeles udelukket fra Forhandlingerne i andre Sager. Han vil virkelig blive en Brøf. Han vil nok blive en Heelhed i Fattig- og Skolesager, men som Medlem af Sogneforstanderskabet vil han blive en Brøf. Hans Stilling vil efter min Mening blive ubehagelig i alle Sogneforstanderskaber, og utaalelig i mange. Der er reist en Indvending mod Sognepræstens Valg, navnlig mod, at han skal have de skriftlige Forretninger, derved, at man antager, at naar han engang imellem kommer i Minoriteten, saa vil han ikke i de skriftlige Indberetninger give Majoritetens Mening det rette Udtryk — han vil være underkastet den almindelige menneskelige Skrøbelighed. Men jeg vil dog spørge de Herrer, som have yttret dette, om ikke den valgte Formand for Sogneforstanderskabet ogsaa skulde være underkastet en saadan menne-